

VEGYES TARTALMU HETILAP.

S

az ungh- és zemplénmegyei gazdasági egyletek, az ungh-szerednyei borászati társulat,
és az unghmegyei takarékpénztár

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelen minden Szombaton
Előfizetési ára: Egy évre 6 for.
Fél „ 3 „
Hirdetések jutányosan közöltetnek.

Felolós szerkesztő s kiadó tulajdonos
Bánóczy Ferencz.

Szerkesztő és kiadó hivatal, hová a kéziratok és
előfizetési pénzek küldendők, szobranci utca
**913
363** szám.

A zemplénmegyei árva-gyámolító nőegylet eddigi működése.

(Vége.)

Hogy a m. Kormányzók minden köz- és kerületi gyűlés előleges bejelentését kívánja, a végett, hogy azokon mindannyiszor egy hatóságilag biztos jelenlenség meg — ennek ugyan okát vagy szükségét az egylet hölgyei át nem láthatják, — de hódolnak a rendeletnek, sime már e közgyűlésen is megjelent a hatóságilag biztos.

A m. Kormányzók a szavazás módját meghatározatni kívánván, a titkos szavazást ajánl. Mire a közgyűlés a választásokra a titkos, egyéb kérdésekre nézve pedig a nyílt szavazás mellett nyilatkozott.

Az elnöknői választás is felsőbb jóváhagyásnak tartatott fenn.

A n. m. k. Helytartó-Tanács meghatározatni kívánván a pénztárnok által letendő biztosítékot. A nőegylet — részint azért, mert az csak felette csekély összeget kezel; részint, mert nem fizetéses hivatalnok, de az egylet közbizalmából választott tekintélyes férfi — ezt mint feleslegest mellőzte.

Midőn az egylet megalakult, az akkori megye pártolása felől biztos levén — jövedelmi forrásai közzé sorozta a községekben adandó zene-engedélyekért fizetendő méltányos díjat, — s a csekélyebb kihágásokért fizetendő bírságokat — mint melyeket az akkori megye szabadon rendelkezhetvén azokkal, a nőegyletnek átengedett volna. Ezt a m. Kormányzók megtagadván — az átdolgozott alap-szabályokból kihagyatott.

Ekként intéztetvén el a gyűlés fő tárgya, felolvasatott az egylet némely kerületi fiók-igazgatásának jelentése az egylet ottani működéséről, nevezetesen pedig az ujhelyi, gál szécsi, pataki, terebesi, gesztelyi, — melyeket is ezennel nyilvánosságra hozván, kedves kötelességet vélnék teljesíteni.

Az ujhelyi kerületben a közgyűlésnek bemutatott pontos rovatos kimutatás szerint — 1861-ki oct. hó 1-től 1862-ik szept. hó utolsó-jáig az egylet gyámolításában részletett 30 árva és ezeken felül még kivételes szükség esetében levő 4 más egyén — és illetőleg család; 1862-ki oct. hó 1-től 1863-ki szept. hó végéig pedig 25 árva és egy munka-képtelen 80 éves elaggott özvegy. — Az egylet ezen üdvös működésének bővebb tanúságául a jelenleg gyámolítás alatt álló árvák a közgyűlésnek be is mutatattak. — E kimutatásból kiemelendőknek véljük még, hogy az illető árvák korukra nézve a három hetestől 11 évesig terjednek; — annak tanúságául pedig hogy az árvák vallás-különbőség nélkül karolatnak fel, kijegyezzük, hogy van köztök: görög cath. 3, — rom cath. 14 — református 3, — izraelita 2. (A többi háromnak vallása fel nem jegyezett). — Az izraeliták közül Tüchler Vilmos 10 éves árva rajzolatait mutatta be, melyek elvontan attól, hogy a vonások még nem elég gyengédek, mi azonban a rajzon keménységétől is eredhet, tehetségre mutatnak, különösen az állat — staffage — rajzolásra, mi egy is legtrikább. Az ujhelyi kerületi pénztárnok számadása szerint pedig mind a mellett még 178 ft. 70 kr. készlet találtatik. — Igen sok tisztelt nevet kellene

felsorolnunk, ha meg akarnók mind azokat nevezni, kiknek ezen már szemmel látható és nem megvetendő eredmény köszönhető, — legyen tehát elég az ujhelyi kerületi fiók-egylet elnököt ifj. Dókus Józsefné és Éva Andrásné öngaitak kiemelünk.

Kitűnő volt még részletes és kimerítő pontossága által a gál szécsi kerületi elnöknek B. Barkóczy Mihályné szül. Rudnyánszky Augusta báróné önga jelentése, miszerint kerületében három gyámolítandó árva találtatik; mi mellett azonban a kerület pénzereje is annyival csekélyebb, hogy 5 ft. fedezendő hiány mutatkozik.

A pataki kerületben 7 árva gyámolított — a kerül. elnök Szirmay Ödönné szül. Szirmay Gabriella önga jelentése szerint — s itt a pénztár is kedvezőbb állapotban van, mert mintegy másfél vagy kétszáz ft. készlettel rendelkezhetik.

Komáromy Józsefné önga a terebesi kerület elnökjének jelentése szerint ottan 15 árva részesített az egylet gyámolításában, s a pénz-készlet 714 frtra megy.

Végre a gesztelyi kerület elnökjének Kóczán Józsefné öngának jelentése szerint — ki lakását Pestre tevévén át, működését az egylet ezentúl közsajnálata nélkülözni lesz kénytelen — ottan gyámolítást igénylő árva egy sem volt; a jelenlegi pénz-készlet 173 ft. 22 kr.

A többi et. közgyűlés elébe került tárgyakról röviden a következőket jegyezzük meg:

Az imént tisztelt gesztelyi kerül. elnök említett jelentésében azon indítványt tevévén hogy mivel a kerületben gyámolítást igénylő árva egy sincsen; ellenben a lefolyt évi aszály e kerületet is — és kivált annak négy helységét nagyobb mértékben sújtotta: a fent kitett pénz-készlet osztatnék ki az aszály sújtotta szűkölködők közt: — a közgyűlés az ezen összeg feletti rendelkezést a gesztelyi fiók-egyletre bízandónak vélvén — azt erre fel is hatalmazta.

Határozatott továbbá, hogy az egylet alakulása alkalmával tett aláírások — mindamellett, hogy időközben a hatóságilag engedély elkészése alatt az egylet nyilvános működése fennakadt — teljesen kötelező erejűeknek tekintendők, s az aláírt összegek bezedendők.

Ezekben adván át a nyilvánosságnak a zemplénmegyei árva-gyámolító nőegylet eddigi működésének eredményét; megjegyezzük még, hogy a többi kerületi fiók-egyletek működéséről s annak eredményéről — miután a jelentések, többnyire tévedésből elkéstek — pótlólag közlöljük.

MATOLAY ETELE
egyl. titkár.

Az unghmegyei takarékpénztári egyesület 1863-ik évi december hó 27-dik napján, Unghvár mezővárosában tartott köz- gyűlésének

—jegyzőkönyve.

Jelenlevők: Ibrányi Lajos id. elnök, Bernáth Zsigmond, Ocsváry Gábor, Makay Dániel, Markos György, Bözörményi József s mások.

1) Mely alkalommal előterjesztetvén a közgyűlésnek az 1863-dik év decemb. hó 14 ki meghívás szerint kijelölt azon főtárgya, hogy valjon a n. m. magyar kir. Helytartó Tanács által leküldött, s az egylet régebbi alapszabályaitól eltűző módzatai alapján, különösen pedig a budai taka-

rékpenztár alapszabályai szerint megalakulhat-e az unghmegyei takarékpénztár részvényegylet? E kérdésre Bernáth Zsigmond, Ocsváry Gábor s Markos György közösen indítványozván, hogy az egyesületnek, mely még a mult évben már is több mint 63,000 forint aláírással tetteg létrejött s miután egy ily egyesület szükségessége a mai napig nem csak hogy meg nem szűnt, de sőt mindinkább érezhetőbbé vált, az unghmegyei takarékpénztárnak a n. m. kir. Főkormányzók módzatai szerint is minden esetre meg kell alakulnia; s magát, minthogy immár igazgatási organummal is bír, ezennel constitualtnak nyilvánítania. Minthogy azonban a társulat már kezdetben 100 forintos részvények aláírásával s kötelezettséggel alakult meg, nem pedig a n. m. magyar kir. Helytartó Tanács által kijelölt 200 frtnyi minimum szerint, s minthogy továbbá a részvényeseket ujabban arra kényszeríteni, miszerint részvénydíjakat valamennyien 200 forintos részvényekre emeljék fel, bizonyosan a társulat végső fölbomlását eredményezné; de végre tekintetbe véve azt is, hogy Unghmegyének ismeretes pénzügyi viszonyai 200 forintos részvénydíjak mellett még kedvezőbb időben is alig lenne képes a szükséges alaptőkét teremteni, a legkevésbé pedig a jelen inséges időben, tehát intéztessék felirat a n. m. magyar kir. Helytartó-Tanácsához, mikép az unghmegyei takarékpénztárnak kedvezéskép engedtetnék meg, hogy a 100 forintos részvények mellett megmaradhasson s fenállhasson, kinyilatkoztatván egyszersmind a társulat, hogy valamint a Főkormányzók egyéb módzatait, úgy a budai takarékpénztár alapszabályait en bloc elfogadni s magát azok szerint átalakítani kész.

Mely együttes indítvány a közgyűlés nagy többsége által elfogadtatván, a kiküldött igazgató választmány és a jegyző oda utasítottak, miszerint a szükséges iratokat haladék nélkül készítsék el s felsőbb helyre terjesszék föl.

2) Miután ekkép a társulat ujabban is alakultnak nyilvánítá magát, Markos György azt hozván indítványba, mikép ezennel tétetnének intézkedések arra nézve is, miszerint a részvénydíjak rögtön fizettessenek be, —

Ezen indítvány foganatosítását a jelenlevők többsége ezélszerűbbnek tartván azon időre halasztani, midőn a társulatot megerősítő okmány felsőbb helyről leérkezik, az ez uttal mellőztetni határozatott.

3) Ibrányi Lajos szóba hozván, hogy miután a társulatnak a „Felvidék“ben hírlapi hivatalos közlönye is lenne; de miután ezen közlöny a szükséges hirdetmények s egyéb a társulatot érdeklő közlésekre nézve eddigelé mellőzve volt, — tehát indítványozza, hogy egy ujjab határozat által is jelentessék ki, hogy a „Felvidék“ ezuttal is hivatalos közlönye marad a társulatnak, s hogy a jegyző a szükséges iktatmányokat azon lapban közölne elne mulassza.

Mire határozatott: hogy a budai jegyző ezentúl minden hivatalos-actusoknál a „Felvidék“ használni elne mulassza.

4) Bernáth Zsigmond szükségét látván már annak is, miszerint a társulat részére állandó helyiség szereztessék,

Az igazgató választmány oda utasított, miszerint e részben a szükséges intézkedéseket haladék nélkül tegye meg, az eljárásról jelentése bevaratván.

Jegyzette
Mészáros Károly,
id. jegyző.

Teljes számu példányokkal még szolgálhatunk.

Néhány észrevétel az irodalom és művészet körében.

(Folytatás.)

Vannak még szaklapjaink. Ezek majdnem kivétel nélkül ismét elegendő közönség hiányában, többé kevesebb az önfeláldozást gyakorolják. Ezek közül némelyekre talán nem lenne helytelen azon megjegyzés, miszerint a helyett hogy kevesek által olvastatva anyagi és szellemi tekintetben haladatlanszerű szerepüket önállóan folytassák, szerkesztőik s főmunkatársaik, nyitnának valamely szépirodalmi lapban azon általuk dícséretesen képviselt szaknak állandó rovatot. Mily szép lenne például ha egyik vagy másik szépirodalmi vagy illusztrált lapban a zenészetnek, a festészetnek állandó rovata lenne, ha ezen állandó rovatokból időnkint meg tudhatna mindenki, — az is a ki az illető szaklapot nem tartja, vagy tartania nincs módjában minden a szépművészetek körébe tartozó minden közlésre érdemes eseményt s újdonságot.

Nem állhatom meg, hogy ez alkalmat fel ne használjam, s ne szóljak a szépművészetekről is különösen néhány szót.

Oly nemzet, melynek kebeléből már a régebbi időkben több kitűnő művész, az újabb időkben azonban egy Liszt Ferencz és egy Markó Károly lépett a világ elé, mindkettő nem csak mint első és legkitűnőbb a maga nemében, de mint korszakot alkotó egyik a zongorázásban a másik a tájfestésben, oly nemzet nem lehet közönyös művészetének továbbfejlődésére, hanem kötelessége a művészet minden nemét minden lehető módon, országos és magán intézkedések által az önállóság és kifejlődés azon fokára vezetni, hogy ne mondhasa senki miszerint egy Liszt egy Markó csak esetleg születtek Magyarországon, hanem a többi Európában nyervén kiműveltetésüket, nem magyar, hanem francia vagy olasz művészeknek tekintendők, vagy hogy már ne mondhasák ezt mostani s ezentűli virtuózainkról és festészeinkről.

Tagadhatlan hogy történt a festészet, és a zene érdekében is már valami, — van már két évtized óta műegyletünk, mely mint mondják most saját vétkei miatt hanyatlak, s van egy képzőművészet egyesülete mely ismét napról napra mindinkább emelkedik, van továbbá egy hangszegyesületi zenede, (vagyis minek az a hosszu szó? elég lenne egyszerűen: zenede:) van egy zenészei lap, mely valahogy csak teng de mialatt az irodalomnak akademiája, írói segély egylete van, és a zenede a hogy lehet egy conservatorium helyét, még is csak betölti, az alatt a festészetnek s rajznak sem festészeti akademiája sem önálló lapja nincs.

A lapjainkban megjelent bírálatok pedig azon céloknak, hogy a művészetet bírálják és serkenték, s a művészeknek s egyuttal a közönségnek is művelését képezzék, és fejlesszék ki, meg nem feleltek. Ennek nagyon is híjjával voltunk és vagyunk még most is, mert azon idő alatt, hogy a műegyesület fennáll, habár időnkint avatottabb s avatlanabb tollak működtek is a kiállított mindennemű s ezek között hazai művek bírálatában, de ezen egész idő majdnem két évtized alatt egyetlen bíráló tolla sem nőtte ki magát tekintélylyé, s olyanná, mely döntött vagy legalább nagyobb részben határozott volna a művészek hírneve s kéjük sorsa felett, mely vezérrel s képezte volna a közönség művelését s ez az, mi felette óhajtható volna jelen időben, még pedig aként hogy akadna egy vagy több műkedvelő, s nem művész, ki vagy kik ezen valóban hazafini tisztet teljesítenék. — Műkedvelőt mondtam s nem művészt, mert kicsiny országunkban s annak nem nagy fővárosában még oly kevés a művész, hogy bármelyikük még nem tudna az érdekeltség vádjától megmenekülni, mi egy független műkedvelőnél hamarabb érhető el. Hány műkedvelő van ki a zenét csak úgy érti mint bármely első rendű művész! épen így van ez a szobrászat vagy festészetnél is.

Azt mondaná talán valaki, hogy a képzőművészet maga magának tör utat, hogy az maga magát bírálja, hogy annak legjobb bírálója a siker, a kelendőség, a köztetszés sat. vagyis más szavakkal: nem kell egy dalmítnek kritika mert hasztalan volna minden dícséret, ha a kö-

zönség kifütyölné vagy megünná, hasztalan minden éles bírálat ha a közönségnek folyvást tetszik, valamint hasztalan a képek az egekig való magasztalás ha az el nem kél, s hasztalan a gyalázás, ha az ezeryni példányokban utánnyomatik sat. De mind erre is kész a felelet. Ugyanis mindenekelőtt vonjunk egy kis párhuzamot az irodalom és művészetek közt. Az irodalomban csak a lapok, a naptárak, némely kézi könyvek, s a nagyobb névvel bíró két három regény írók művei azok, melyek nem szorultak különös pártolásra, s melyeket érdemök szerint, ha szigorúan is bírálni lehet és kell, a többinek bírálója a kiadó ha nem akarja kiadni, s a közönség ha nem akarja venni őket; mindamellét a bírálat soha sem árt meg nekik mint a fáknak a nyelés, bíráltattak eddig is, bíráltatnák a Buda-Pesti Szemlében, s már egy külön kritikai lap is tűnedez fel (pro superfluo) — de a képző művészetek nem bíráltatnak hitem szerint egy a mint kellene bíráltatniok. Ugyanis, ámbár tolokodás volna bemeni az egyes művész vagy festész műcsarnokába (atelier) s e vagy ama festményt a nyilvánosság elébe hozva bírálni, ugy nem csak üdvös sőt szükséges is hogy minden a közönség elé állított valamely tekintély bíráljon meg. Én részéről ha oly szerencsés lehettem volna műveimmel a közönség elé lépnetni, valami mondhatlan hiányt éreznék, ha művemről vagy senki sem írna bírálatot vagy csak egy, ha senki sem írna, kétségbe esném, ha egy bíráló bár megdicsérsné is, nem hinnék neki, hiszen egy ember csalódhatik is.

Tehát mielőbb egy önálló rovatot tekintélyes és olvasott lapban a művészetnek!

Nem elég az, hogy egy Borsos vallyék ki, s Bécsbe menvén elvessen s mint fotograf térjen meg; hogy egy Zichy Mihály feltűnjék mint egy meteor, leessék muszkaországba, s ott maradjon; nem elég hogy feltűnjék egy Madarász egy Ligety, s hogy nyugodjék babérjain Barabás, a többiekéről pedig csak ugy elvéte halljunk valamit; ismét nem elég hogy Barabást ne merje babérjain háborgatni senki, hogy megne mondja senki nekünk, vajon mit fest hát jelenleg Borsos azon szép antikszerű barna színezetben, van-e benne festői költészet? fest-e már Zichy élénkebb színekkel is? festi-e már Madarász a nőket valamivel szebbeknek történeti képein? hány oly tájat festett le már Ligety a mely nekünk magyaroknak történetileg kedves és szent, s a mellett eszményileg is gyönyörű? s vajon kik tűnedeznek fel ezeken kívül és mily haladást tanusítanak? melyik utánozza e vagy ama nagy tekintélyt? melyik önálló s feltaláló talentum? nemde mindezt nem írhatja művész, hanem csupán műkedvelő, s nem is akárki?

S midőn e részben a critica ősmertetés, mely kielégítőleg hat az elősmert művészre, felbátorítólag a kezdőre, és mely büszkévé teszi őket nemzetükre s a nemzetet rajjuk, feltehetőbb kívánatosnak tűnik fel, egyuttal óhajtanám hogy ezen critica ősmertetések soha oly szigorúan ne legyenek, hogy a művész kedvét elvegyék, ezt mind a mit mondtam a valódi képző, teremtő művészre értem s értettem csupán, de nem egyuttal a többi művészeti terményekre, melyeket én bizonyos tekintetben párhuzamba teszek az irodalom ephemer terményeivel, a lapokkal, a naptárakkal, regényekkel, értem a már napjainkban mindinkább szaporodó körrajzokat aczélmetszeteket, a közönségnek szánt photographiákat, képekkel ellátott lapokat, albumokat, silynemű önálló vállalatokat. Ezek nem szorultak a kiméletre, mert az elismerés nem a művészt éri már, hanem legtöbbször a kiadót, néha a kőrajzoló a ki mindig csak másoló, kivéve midőn arezképez, de esetben is a szigorú critica csak hasznára s nem kárára van.

Mindezeknek critica még pedig szigorú critica kell, melytől eddig majdnem teljesen megmenekedtek az eféle művészeti productumok. Talán azért, hogy kicsinylette a tárgyat az avatott tollu valódi szakértő? Én megvallom hogy épen e tárgyat választanám kedvenc foglalatoságomul, ha a fővárosban laktam, s talán nem hasztalanul, mert azt hiszem, hogy mialatt a külföld csak néha és csak keveset láthat magyar

képző művészeink eredeti műveiből, ha azokat kitűnőeknek találja is, még sem von rólluk művelődésünk fokára következtetést, s ha látja egy felől Madarász Victornak Hunyady Lászlóját eredetiben, más felől pedig azon körrajzot, melyet róla Werfer készített, azt fogja mondani, mit már fennebb érinték, Madarász esetleg Magyarhonban született európai művész, de Magyarország a művészet tekintetében általában még igen hátra lehet maradva, — visszavenné azonban ezen itéletét ha mind oly körrajzokat látna mint ugyan azon képek Rohn által készült lithographiája.

(Vége köv.)

MATOLAY VICTOR.

Pesti levelek.

I.

Január 7. *)

Az ifju kort nem hiába nevezik az élet zománecának, a jövő reményének s a jelen örömeinek, körükben minden gyengébb szint nyer, minden megifjul.

A fővárosi ifjuság mindent elkövet, hogy a mai hideg életet az élvezetek s örömek nyájasa, palástjába takarja; hogy az elszibadt tagokat megint felmelengesse azokkal a vidám tekintetekkel, a zokkal a mindig ragyogó mosolyokkal, miktől az öreg szivekben is lángot vet a lelkesedés hamvadó parázsa.

Mindenfelő zaj és élénkség; mindenütt öröm és mulatság.

Ez a farsang diadalkoszorúja.

A lelkesedés kötötte az emberi szív leghervadóbb virágaiból, hisz tél van, s ilyenkor a hideg harmattól hamar fonnynadnak a levelek.

Élég rövid lesz ugyan a farsang, hanem azokra nézve kik estétől reggelig akarnak mulatni nagyon is hosszu; itt ugylátszik négy hét alatt minden hétre jut is marad is a bálból egy — ha nem kettő, sőt közbe közbe a kedély ingerlő álarczos bálók sora sem marad ki, melynek elseje vasárnap lesz a nemzeti színházban.

A többiről ha végig néztük részletesebben irunk.

Ennyi vidor kedv közt kevésnek jut eszébe, hogy ott künn a nyomor éhezve didereg s minden kacajra éles metsző szurást érez egyetlen kincsében — szívében. A szegények száma napról napra növekszik, szerencsétlen hullákat találunk hol itt hol ott megfagyva, megdermedve az éhségtől; kétségbeesett napszámosokat, kik élelem hiány nélkül addig szédelegnek, míg fel nem kötik magukat! a nyomortól összetörődött asszonyokat, kik a járókelőkhöz alamizsnáért esdenek.

Szomorú és való.

Mindezen megszokott látvány kevés figyelemmel látszik lenni a nyilvános élet zaja iránt. Színház, hangverseny és bál, ezek kötik le most az apák és anyák figyelmét. Mert hisz ha virág és virág közt teszünk különbséget, mért ne lehetne élet és élet közt is? s e különbség tarkasága nem pusztá emberi fogalom, határozott jelentősége magában a természetben gyökerezik.

Pár nap óta erős zuzmorás reggelekre viradunk fel. A Duna vastag jégleplet engedni alábbalább ereszkedni szoké ábrázatjáról, s a ki nézi nagyon szépnek találja.

A nemzeti színház jobbra csekély közönség előtt mutatja be a pályázó vigjátékokat, melyek közül eddig csak egy birt némi műformával, ezt is leszálitván a gyenge kidolgozás, s csak az utánok következő jobb darabok kárpótolják a közönség részvétét. Egy új operát is szándékoznak mielőbb színre hozni, melynek betanulásán szorgalmasan fáradsnak.

Budán még mindig árulják az „Ördög pilulát” elég drágán, hanem ugy látszik a mai világban mit a szív sug, mit a szem látni akar, kerüljön bár mily áldozatba vissza nem rettentí az emberi vágyat.

E napokban jelent meg az „Alföldiek segély albuma”, szerkesztve Zilagy Károly és Reviczky Szever által gazdag tartalommal s ép azért el nem mulaszthatom, hogy e lapok t. olvasóinak meg ne említsem, s egyszersmind fel ne kérjem a meleg pártolásra. . . A begyülemű pénz kétségkívül nagy

*) Elkészett.

szükséget fog pótolni, ha az olvasó közönség siet az említett könyvet megvenni, melyvel csak készségét fogja kimutatni a szenvedők iránti részvétben.

y-m.

TÁROZA.

A beregmezei oroszok népdalai magyar fordításban.

Matatványul munka alatt levő gyűjteményemből. *)

I.

Mint a vándor daruserég,
Éveim úgy eltűntek;
Hej életem tavaszai
Merre hová repültetek?

Oh igazságos Istenem,
Mily szerencsétlen életem;
Oh miért is születtem,
Minck tart e bús életem,

Egész nappal, egész éjjel,
Könyben uszik siró szömem.
Sirdogálok keservesen,
Még siratom gyász életem.

Már én csak a sirba vágyok,
Fedjete be barna hantok.
Nincs mi vigasztalna engem,
Boldog nem lesz többé létem!

II.

Mit csináljak már most,
Oh én szerencsétlen,
Szeretek egy kis lányt
S nem lesz feleségem.

Másnak jegyzék őt el,
Máskak van igérve;
Oh én bánatomnak
Mikor leszén vége!

III.

Folydogál a patak.
A juharfa alatt,
Oly hideg, oly hideg,
Mint télen a jegyek...
Az én kedvesemnek
Piros ajkai
Mint a méz edesek.

Volt nekem almafám,
Alatta kutaeskám;
Hej minden reggelen
Ott állt a kedvesem...
Ott állt és mosdotta
Gyönyörű kis lábát
Hogy az feje legyen.

Van nekem kőrefám,
Kis kertemnek alján;
Midőn leszáll a nap,
Megrázom a gallyat,
Felszedem a javát
S ajándéku viszem
Kedves galambomnak!

Lehoczky Tivadar

A tatárok bejövetele és a sajói vésznapok.

(Folytatás.)

Miből azután nem fejlődött ki egyéb, mint az, hogy a király folytonos surlódásba jött az ország nagyjaival. Hanem ezen baj a netovábbot csak akkor érte el, midőn a jószívű király a vitéz Kuthen vezérlete alatt hazánkba jött mintegy 40,000 kun csapatot befogadta és a hontalanoknak hazát adott

*) A Kisfaludy Társaság 1861. évben kiadott egy kis kötetben néhány külföldi népdalt, melyeket spanyol, francia, norman, breton, flamand, lengyel, német, oláh s Isten tudja hány más nép dalai közül Greguss A. ur kiválasztott! de a Magyarországon lakó különféle néptörzscinekek dalait még nagyon győren láttam képviselve s az olvasó közönségnek bemutatva, jölehet azon elvétel fogva is: turpe est in sua patria peregrinum esse, hazánkban lakó testvéreink dalai inkább érdekelhetnék a magyart, mint a tengeren túl lakó idegen népek egyes versecskéi... Azért határozám el, hogy dalait a magyarral összehasonlítva rutben népek, melynek körében élek, összegyűjtsem s lefordítva hazámfiainak bemutassam. A ruthen népek is vannak dalai, valamint van szive, mely a jóra és szépre egyaránt fogékony.

L. T.

mit leginkább azon reményben tett, hogy majd erős támaszul szolgálódnak trónjának a féktelen nagyok ellenében, és hogy nem megvetendő szolgálót nyújthatnak annak idejében az áradatként közelgő mongol-tatár csorda elleni véres harcokban. 1) Hogy pedig célját annál könnyebben érhesse el, a befogadott Kunokat egyenlő jogokban részesíté magyarjaival, hanem egyszersmind azon feltétel alatt: hogy a szt. keresztiséget felvegyék és a magyar nyelvet megtanulják, ut lingvam hungaricam facerent sibi propriam, mint Rogerius nagyváradi kanonok „Carmen Miserabile“jében mondja.

A kunok igen fölbőszítették magok ellen az anélkül is bosszankodó magyarokat, kik már hozzá szokva a földműveléshez és békésebb életmódhoz, nem szenvedhették és nem akarák tűrni a szerte-esapongó kunok kalandozásait. Az annyira gyűlölt ügy eldöntése nem egyszer került a király elé, melyben a magyarok mindig gyanúsították a királyt azt gondolván, hogy a kunoknak kedvez, s így történt, hogy a kunok iránti gyűlölet mindig erősebb gyökeret vert őseinkben. 2)

Mig benn a hazában a király és alattvalói között a feszültség mindig és mindig nagyobbodott, azalatt Batu mintegy 500,000 mongol-tatár sereggel vonult véstetjes felhőként nyugot felé.

Többször, sőt 1237. évtől kezdve, midőn Julian, kit Béla más két szerzetessel küldött keletre, hogy az ott lakozó magyarokat fölkeressék és a kath. hitre térítsék, 3) mondom többször futott át Europa téerein azon rémséges hír, hogy a mongol tatár csorda közeledik; azonban, mivel ezen hír hamarjában be nem teljesedett, sokan akkor is tréfának és kohlományuk tartották azt, midőn már körmeikre égett a valóság! Találkoztak olyanok is, kik nem átalították azt állítani: miszerént azt csak a főpapak gondolták ki, hogy így megkímélhessék a Romába való utiköltséget, mint a kiket IX. Gergely pápa egyházi gyűlés tartására hívott meg. 4)

Hanem másképen gondolkoztak és mindnyájan kijózanodtak a kábultságból, midőn 1240-ben Karácson körül azon hír érkezett hazánkba: hogy a mongol-tatár sereg földulta és porráégette Kiewet, Oroszország sőt az északi tartományok legszebb városát.

IV. Béla magát és országát biztosítani akarván, Hederváry 5) nádort az ország észak-keleti széleire küldötte, hogy azokat jól megerősítse és a szorosokat bevágassa, mit a nádor pontosan is teljesített, azonban ez korántsem volt elégséges a baj és veszély elhárítására. A király tehát Budára országgyűlést hívott össze, hol felszólította a nemzetet a haza megmentésére. A véres kard körülhordoztatott az országban; a főpapak és főurak felszólították, hogy embereikkel a király zászlói alá gyűljenek, nemkülönben a kunok is felszólították, hogy minél előbb Pestre jöjjenek és a király seregeivel egyesüljenek, szóval a gondos király mindent elkövetett, a mivel a hazát megvédeni gondolta, sőt még Fridrik császárt is segítségül hívta, ki megjelent ugyan, hanem oly kevés emberrel, hogy mint koszorús történésszünk Szalay mondja, inkább mutogatni jött magát, mint Bélát megvédeni.

—A mint az országgyűlés eloszlott, Hederváry nádor futára azon üzenettel érkezett Budára, hogy a nádor csekély sereggel a mintegy 450,000 ellenségnek sikerrel ellent nem állhat, ha csak segítséget, erősítést nem kap; negyed napra már maga a nádor érkezett meg pár kísérelével és azon gyász-
hírről, hogy emberei hősiessé szánással harcoknak ugyan, de végre is elvérzettek a vad csorda záporoként hűs nyilai alatt, egyszersmind elmondta azt is, hogy a mongol-tatár sereg a vereczkei szorosokon általjött és már az országban van.

Ily aggasztó állapotban a király még mindig a csapatok megérkezésére várakozott, mely tétlenséget, midőn a mongol-tatár sereg egyes kőbor csapatjai már Pest falai alatt is megjelentek, Ugolin 6) kálcsai érsek nem tűrhétvén, rájuk esapott, azonban elég szerencsétlenül, mert katonáival moesárba esalutván, ő maga egy két emberével alig szabadulhatott a kelepczéből, míg a többi min elvérzett.

(Folyt. köv.)

Hrabovszky István.

1) L. id. Horváth Magy. tört. I. R. 2) L. Horváth u. o. 3) Lásd Szalay Magy. tört. II. köt. 4) L. Szalay u. o. 5) L. Horváth M. t. I. k. 6) L. Szalay u. o.

Ujdorságok.

* Farsang van bállal kell kezdenünk. A rég időkől hires páli-bál f. hó 24. fog megtartatni s a mint a készülődések mutatják, sokkal népebb lesz, mint a mult évekb. — Ezt holnap (vasárnap) a kis gyermekek bálja fogja megelőzni, melyből a nagyok is kikapják osztályrészüket.

† A napokban egy lelketlen nöcselédet kísérték az unghvári megyeházba, ki megszületett gyermekének nyakát tekerte ki.

— Unghvár jan. 11. Kasinói értesítés. Folyó hó 10-én tartott az évi tisztválasztó gyűlés, melyben mintegy 30—35 tag vett részt; megválasztottak: elnöknek Makay Dániel, ügyvédnek Böszörményi József, felügyelőnek Koregko Lucian, pénztárnoknak Paulay Mór, jegyzőnek Tomor Ferencz.

A bejegyzett tagok száma eddigelő a cs. kir. hadsereg tisztjeivel együtt, kik rendszeren mindnyájan egyleti tagok, a 100 körül van.

A gyűlés részletei közül szükséges megjegyezni azon határozatot, melynél fogva a társulat ügyvéde fölkérte, hogy a mult évekb. hátralékban maradt tagokat, kik több izbeli megintés után sem tartották magokat kötelezetteknek becsületbeli tartozásaikat, illetőleg tagdíjaikat szép szerével leróvni, haladéktalanul pörölje be.

Továbbá határozatba ment, hogy a mult évi hírlapok az egyleti szükségek némi fűdözése végett elárvereltessenek, minek határnapjával f. hó 17-ke tűzetett ki. A venni szándékozók tehát ezennel fölhívatnak, hogy az egylet termeiben délután 4 órakor jelenjenek meg. Tomor Ferencz egy. jegyző.

† Gyergyó szent-miklósi Gergely János a 48 előtti időkben oszt. tiszt, később honvéd alezredes, unghvári lakos, huzamos betegeskedése után f. hó 12-kén életének 52. évében jobblétre szenderült. Vigasztalhatlan neje Szirma-Besenyői Szirma Blankán kívül három kiskorú gyermeket is hagyott hátra. Temetése f. hó 14-én fáklás zene-kísérettel ment véghez, melyen kortársai, barátai, s tisztelői közül igen számosan megjelentek. Áldás hamvaira.

† Boros János jenkei lakos gazdatiszt foggyvere a vadászaton véletlenül elcsúlván, azzal oly sebet ejtett magán, hogy rövid időn kiszervezett. Nyugodjék békében!

* Kassán az ottani jogászok, segélyegyletök javára szépirodalmi, s tudományos czikkeket tartalmazó albumot fognak kiadni. Dicséretes igyekezet!

* A beregszászi „arany oroszlan“ című vendéglő teremében a beregmezei fiatalság jövő hó 3. sorsjátékkal egybekötött táncvizigalmat rendezend; a jövedelem egy Beregszászban építendő ref. iskola javára szenteltetik.

* Erdélyben oly nagy hó van, minőre a legidősb emberek sem emlékeznek, a hegység között utazók lovaik a kengyelvasig gázolnak a hóban. A fővárosi lapok pedig azt írják, hogy arra felé hire sincs a hónap. Kassán alól és Zemplénben szinte igen szűken van. Unghvár, Bereg és Felső-zemplénben jó szántak vannak.

Vegyes.

— Lembergben f. hó 7. egy veszett farkas 22 földmívelőt mart meg, kik közül három már meghalt. A szerencsétlenek gyógykezelésénél alkalmazott villany-galvanizmus ez esetben semmit sem használt.

— Kalmar Svéd város egyik vendéglőjébe mult hó elején két vendég szállott. A fogadós szolgálatkészen forgott körülök kezdetben, de csak hamar alább hagyott buzgalmaival, midőn az egyik így jegyzé be magát az idegenek közé: Károly iró! Másnap a király főhadsegéde e néhány sort kézbesíté neki: „uram! szándékom volt 8 napig időzni önnél azon hitben hogy megtiszteltetésnek veendő egy iró látogatását. Viselete az ellenkezőről győzött meg, s úgy jónak láttam koreket oldani s visszatérni Stokholmba! „Károly költő és király.“ A fogadós elegett évődött azután, hogy XV. Károly Svéd királylyal, kinek egy kötetnyi nem rég megjelent költeményeit már francziára is lefordították ily esufel felsült.

Hirdetmény.

— Triestben a múlt napokban 13 lábnyi magasságra emelkedett a hó. A hóra későbbi tudósítások után már kitombolta magát.

— Két kínai ember perét tárgyalta a brüsseli törvényszék előtt. Ezek egyike a másiknak — művelőadással alkalmával eleven ezéul szolgál, ki után társa törökkel, késekkel, s más gyilkoló tárgyakkal dobálgatott. Egyszerre azonban felmondott életveszélyes szolgálatával, ha csak az igazgató fizetését feljebb nem emeli.

— A föld kereségén lakó izraeliták összes száma 7 millió, melynek fele Európára esik. Az egyes országokat tekintve legtöbb van Oroszországban t. i. 1,220,000, Ausztriában él 853,000 Franciaországban 800,000, Poroszországban 284,000, Németországban 193,000, Nagybritanniában 42,000, Svajczban 32,000; legkevesebb van Svéd-és Norvégországban, hol 6000 keresztényre esik egy egy zsidó.

Vásári tudósítások.

Ungvári. Folyó hó 14. igen kis hetivásárunk volt. Az élet ára: Búza köblönként 7-7 ft 60 kr. Gabona 5 ft 5 ft 40. Tengeri 5 ft 5 ft 70. Árpát lehetett venni 3 ft 80 krn, de volt olyan is, a melyikért 4 ft 60 krt adtak. Zab 2 ft 80, 3 ft 10 kr. Szesz itezéknél 19—20 kr. —A szerednyei és cseretési boroknak hordaja 15 ft, a finomabbak 21 fton kelnek.

Időjárásunk nem változik, tartós hideg, s jó szánút.

Munkács, folyó hó 11-én tartott hetivásárról a piaci árak hivatalos kimutatása: Búza, alsó a. mérőnkint 3 ft 80 kr 4 ft. Rozs 2 ft 50—70 kr. Zab 1 ft 80—90 kr. Tengeri 2 ft 80—85 kr. Széna mázsája 1 ft 35 kr.

Nagy Mihály. Folyó hó 8-ról piaci árak kimutatása: Búza köblönként 6 ft 50—7 ft. Rozs 5 ft. 5 ft 20 kr. Árpa 4 ft, Zab 3 ft. — Vevő kevés, eladandó élet nagy mennyiségben; azonban a spekulánsok már is kezdődősködnek, s hol nagyobb élet készleteket gyanítanak, a megnevezett áron fizetik. Már egyszer valahára megszűnt N. Mihály városában azon városbírói rendelet, hogy az országos és hetivásároknak nagymennyiségben betűdülő szekerek a nagy utcába állíthatnak fel — nem több a grófi lak elé és a templom körül, — azon oknál fogva hogy a tér igen kicsiny lévén, gyakori tüzvések alkalmával nagy zavarok és balesetek fordultak elő a nagy telongásban. Ezen rendelet következtében a főutczán a lakberek is felemeltettek, a háztulajdonosok nyeregek, Nagy Mihályban már sörösarnok is van, hol a híres Steinbrucker sör árultatik 16 krajával itezéje. A csarnok igen látogatott a közönség által. Kemény tartós hideg, jó szánút.

Nyiregyháza. Folyó hó 10-ről a piaci árak hivatalos kimutatása. Búza köblönként 8 ft 40 kr. Kétszeres 7 ft 7 ft 20 kr. Rozs 6 ft 60—80 kr. Árpa 5 ft 40—60 kr. Tengeri 6 ft 40 kr. Zab 3 ft 80—4 ft. Szesz itezéknél 19 kr.

Kassa. Folyó hó 13 ról a piaci árak kimutatása: Búza pozsonyi mérőnkint 3 ft 75—95 kr. Kétszeres 3 ft 50 kr. Rozs 2 ft 80—3 ft. Tengeri 3—3 ft 20 kr. Árpa 2 ft 40—50 kr. Zab 1 ft 70—80 kr.

Egy Pottje féle bécsi átjászott, de még egészen jó zongora jutányos áron eladó. Bővebb felvilágosítást ad helyben a szerkesztőség. Homonnán Matolay Victor ur.

HIRDETÉSEK.

139. sz. Ungh megye törvényszékétől mint telekkönyvi hatóságtól.

Árverési hirdetmény.

Ungh megye törvényszéke mint Telekkönyvi hatósága részéről, ezennel közhírré tétetik, miképen a végrehajtási árverés Zátka János ungvári lakos s felperes részére ennek 279 ft. 96 krnyi követelés, és a törvényes járulékok erejéig Szvitelszki Eusztach ungvári lakos és alperes ellen, ennek az ungvári 217 számú jegyzőkönyvében 272 h. r. szám alatti saját nevére bejegyzett 218 összeírású számú házra, mely 2000 fra becsültetett, elrendeltetvén. Árverési határidőül február hó 29, s szükség esetében márczius 30-ik napjának reggeli 9 órája, az alólított hatóság irodájában kitézetett, melyre a venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatalnak meg, hogy az árverési feltételeket az alólított hatóságnál, bár mikor megtekinthetik s hogy a kérdéses ház, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken felül elnem adhatnák a második árverésen a legtöbbet ígérőre le fog ütteni.

Kelt Ungvárt 1863. novemb. 11.

Podhajeczky Szilárd
telekbíró.

22971 sz.
2356

A magas es. kir. pénzügyi hatóság és a szabadalmazott osztrák nemzeti Bank között 1855-ik év október 18-án és 1863-ik január 3-án létre jött egyezkedés következtében. Zemplénmegye Maád kerületében fekvő „Makovicza“ és a tokaji kerületben fekvő „Keskényág“ nevezetű álladalmi szőlők, az elsőhöz tartozó sajtóló házzal együtt a nemzeti bank által nyilvános árverés mellett örök áron fognak elárvereztetni.

1. A Makovicza nevű 14 1/2 hold nagyságú szőlő — Magyarhon Zemplénmegye Maád kerületében, — a Keskényág nevezetű 3 hold 344 ööl terjedelmű szőlő pedig a tokaji kerületben fekszik.

2. A Makovicza nevű szőlő vagy egészben 6039 ft becsáron vagy pedig részletekben holdonként 416 ft 50 krért, a hozzá tartozó sajtóló ház pedig 946 ftért, ellenben a Keskényág nevű szőlő 300 ft o. é. becsáron fog eladatni.

3. Az árverés a jövő 1864 év január 26-án délelőtti 10 órakor Tokajban az ottani uradalmi tisztartói irodában fog megtartatni.

4. A kikiáltási ár a Makovicza nevű szőlőt illetőleg a térképben foglalt részletek szerint holdonként 416 ft 50 kr-ra, a sajtóló házat illetőleg 946 ft. s a Keskényág nevű szőlőre nézve 300 fra van határozva.

5. Az árveréshez mindenki bocsájtatik, a ki magát erre törvényesen kötelezheti.

Külföldiek kötelesek egyéni képességeket a birtok szerzésre nézve kimutatni.

Ki egy harmadikért ajánlatokat tesz köteles erre nézve felhatalmazással ellátva lenni.

6. Az ezen szóbeli elárvereztetésbe résztvenni kívánók tartoznak a kikiáltási ár tizedrészét készpénzbe vagy osztrák zálog-levelekbe a bécsi börze járása szerint vádiumpként az árverési bizottmány kezükbe adni, s a hirdetményt úgy, valamint az eladási feltételeket is annak bizonyossággal, hogy magukat azok alá vetik, aláírni.

7. A szóbeli részletekre és a sajtólóházra írásbeli ajánlatok is elfogadhatnak, és pedig a bécsi nemzeti Banknál egész 1864-ik év január 18-ki déli 12 óráig az ungvári es. kir. kerületi pénzügyigazgatóságnál pedig egész 1864-ik év január 22-ki délutáni 5 óráig, azontúl csak az árverési bizottmány által az árverés napján az árverés kezdeteig. Az ily írásbeli ajánlatoknak bepecsételve kell lenni és a következőket tartalmazni:

a—) Megnevezést azon szőlő és sajtólóházra melyre az ajánlat tétetik, azon megnevezés az ajánlat borítékára is irandó, e szerint: ajánlat...szőlőre... sajtólóházra.

b—) Vezeték és keresztnévét, továbbá minőségét és lakását az ajánlónak azon hozzáadásával, hogy teljes koru...állását

c—) Az ajánlott összeget számmal és betűvel osztrák értékbe, mert csak kamatokról vagy pedig egy — a szóbeli árverésnél tett legtöbb ajánlatot meghaladó bizonyos összegről szóló ajánlatok visszautasítatnak.

d—) Azon nyilatkozatot, miszerint az ajánlónak az árverési és eladási feltételekről tökéletes tudomása van és azoknak magát alája is veti.

e—) Azonfelül az ajánlatnak az ajánló összeg 10%-ét mint bántpénzt (§. 6.) avagy egy nyugtát kell magába foglalnia, hogy abánt pénz (Vadium) egy a nemzeti Bankra nézve biztos pénztárnál lefizettetett.

8. Az írásbeli ajánlatok a szóbeli árverés bevégeztével azonnal felbontatnak.

Azon esetben ha a számmal és betűvel kitétt összeg között különbség lenne, mindig a nagyobb és előnyösebb ajánlat vétetik tekintetbe. A szőlő részleteket és a sajtólóházat illetőleg fentartja különben a nemzeti Bank egyetértve a magas es. kir. pénzügyi miniszteriummal azokra nézve azon jogát, hogy az ajánlatok, közt szabadon választhasson, azokat tetszése szerint elfogadhassa vagy visszautasíthassa a nélkül hogy az ajánlónak az ajánlat visszautasítása esetében legkisebb becszólása vagy kifogása lenne.

9. A legtöbbet ígérőktől eredő bántpénzek biztosíték gyanánt visszatartatnak, a többi bá-

nantpénzek pedig az árverés bezártával az illetőknek vissza fognak adatni.

Az ajánlat elfogadása vagy visszautasítása egyetértve a magas es. kir. pénzügyi miniszteriummal a szóbeli árveréstől számítandó 60 nap alatt minél előbb fog az illetőknek tudomásul adatni.

Az ajánlat által kötelezi magát az ajánló az eladási szerződés aláírására és az abba foglalt pontok teljesítésére, és a helybenhagyás ideje eltelte előtt ajánlatától vissza nem léphet.

Azon esetben, ha az ajánlat elfogadása vagy visszautasítása bár mi oknál fogva az illető ajánlóval nem közölthetné, a felsőbb határozat a legtöbbet ígérőnek, — címe alatt — és ha annak lakása tudva nem lenne poste restante fog a bécsi es. kir. postára adatni, mely esetben a térítvény (Recepisse) alapján a levél feladás napja fog mint kézbesítési nap tekintődni s az ily értesítés oly jog erővel birand, mintha az, az illető ajánlónak kézbesítettét volna.

10. A vevő, kinek ajánlata elfogadhatott, köteles a vételárnak harmadrészét az értesítéstől számítandó 30 nap alatt — még pedig a jószág átadása előtt lefizetni, mely fizetésbe azonban a bántpénz befoglalható.

Ezen határidő leteltével t. i. az értesítéstől számítandó 3-ik napon az eladott szőlő, feltéve hogy a vétel ár harmada a vevő által lefizettetett, a vevő birtokába fog adatni.

A vétel ár hátraléka az átadásra kitézetett naptul fogva száztól hatjával félevenként előlegesen fog kamatozni és legtovább négy ugyanazon napon eső évi részletekben lesz fizetendő.

Ugyan azon naptul fogva élvezendi a vevő a birtok hasznát s jogát, tartozik ellenben annak terheit is viselni.

11. Az eladási feltételek láthatók Bécsben a nemzeti banknál, Tokajban az uradalmi tisztartóságnál, Ungvárt a es. kir. kerületi pénzügyi igazgatóságnál, s a távolban lakó venni kívánókkal megkeresésekre közvetlen is közölhetnek. Az ungvári es. k. kerületi pénzügyigazgatóságtól. Ungvárt 1863-ik év decemb. 24

Figyelmeztetés!

Repcze pogácsák legjobb és jelen körülmények közt legolcsóbb takarmány lovak, szarvasmarhák s leginkább juhok számára; mely utóbbiaknál az eddel olaj tartalma miatt a gyapjutermet 25° növeszti, legjutányosabb áron ajánlja az

Első felső magyarországi gőz-olaj, s árpa-dara gyár Kassán.

Brenning Ferencz kereskedésbe N. Mihályon egy kereskedői gyakornok kerestetik. Bővebb felvilágosítást szerzhetni személyesen vagy levél által u. p. N. Mihály Zemplén megye.

Vásári jelentés.

Hirsch L. és Blau L. ékszerárúsok Pest-ről, ajánlják jól rendezett raktárukat a legújabb izlés után készített arany-, ezüst- és ékszerárúk-, gyöngyök-és órákkal. — Régi arany, ezüst, ékszer és gyöngy a legmagasbáron vétetik meg és eszeréltetik be. Főraktár Pesten, Nagyhid utcában 15. sz. és Bécsi-utca sarkán Vásári áruhelye Ungvárt, a nagyhidnál, Weinberger-féle házban.

Alólított főigazgatóság részéről ezennel köztudomásul tétetik, hogy alant megjegyzett ingatlan javak következőleg adandók haszonbérbe.

1. T. Remete egy malom s egy mészárszék 1864. évi február 1. 3 vagy 6 évre. 2. Dubrinicon egy malom 1864. évi február 1. 3. Rahonán mintegy 20 hold szántó föld s kaszáló. 4. A Lugosba 1 1/2 hold tengeri föld 5. Vulsinkán 1/2 rész telek 7. Rana hegyeni legelő (Polonjna) 1864. évi April 1-től.

Ungvárt december 16. 1863.

az ungvári uradalmat bérlő főigazgatóság.

Egy erdési állomásra szakavatott és az erdészetből oklevéllel ellátott egyen kerestetik. — Ki ezen állomást elnyerni szándékozik, jelentse magát Büsszörmenyi József ungvári lakos ügyvédnél, hol bővebb felvilágosítást nyerhetni.

Nyom. Ungvárt Jager Károly betűvel.